

Det absurda dramat

Det absurda dramat och dramatikern/författaren Beckett inspirerades av modernistiska författare som Proust, Joyce och Faulkner. Som exempel kan nämnas Faulkners *Stormen och Vreden*. Teatern blev mer experimenterande. Berättelserna vilar i skådespelarnas medvetanden på ett annat sätt. Rekvisitan blev mer sparsmakad, man gick från det yttre till det inre, från handling till inre skeenden. Världen vi möter i denna litteratur och teater är absurd, överklig, till synes ologisk och fragmentarisk. Världsbilden är upplöst och ostrukturerad. Intrigen och människorna visar på detta genom att reduceras och förminskas. Intrigen är oftast enkel eller obefintlig och karaktärerna ger fragmentariska, splittrade yttranden till största delen i monologform. Det mesta reduceras till tomrum eller kaos, sammanhangen försvinner. En dekonstruktion av samhället och personer som visar dramatikernas livssyn. Nedanstående stycke är från Becketts roman *Comment c'est* (*Hur det är*, 1961).

Ensam i dyn ja mörkret ja alldeles säkert ja flämtande ja någon hör mig nej ingen hör mig nej mumlande ibland ja när det upphör att flämta ja inte annars nej i dyn ja till dyn ja jag ja min röst min ja ingen annars nej bara min ja alldeles säkert ja när det upphör att flämta ja med långa mellanrum några ord ja några brottsstycken ja som ingen hör nej men mindre och mindre inget svar MINDRE OCH MINDRE ja. (övers. C.G. Bjurström)

Läs utdraget ur *En attendant Godot* (*I väntan på Godot* eller *Vi väntar på Godot*) och jämför med ovanstående prosastycke samt den tidigare dramatik vi studerat, ex. Sofokles, Shakespeare, Strindberg.

Studera hemskrivningen noggrant och se till att du förstått allt!